

५ जीवनसत्त्वे आणि क्षार (आयुर्वेदिक पोषणशास्त्र)

	महत्वाचे अन्नपदार्थ	टिकविण्यासाठी काळजी	अभावाचे दुष्परिणाम
जीवनसत्त्व			
'अ'जीवन सत्त्व	तांबड्या /पिवळ्या रंगाची फळे (आंबा, पपई, रंगीत भोपळा), गाजर, शेवगा, हिरव्या पालेभाज्या, अंडी, यकृत, दूध, मासे, मांस, कठिण कवचाची फळे (बदाम, अक्रोड, काजू) इ.	अन्नपदार्थ शिजवताना झाकण ठेवावे. उघडे ठेवून शिजवताना जास्त हवेमुळे जीवनसत्त्व 'अ' नष्ट होते. सूर्यप्रकाशात वाळवल्यानेही नष्ट होते.	रातांधाळेपणा व नंतर अंधत्व, त्वचेवर खरखरीतपणा येतो, प्रतिकारशक्ती कमी होते.
'ब' जीवनसत्त्व	कोंड्यासहित धान्ये, हरबरा, वाटाणे, कडधान्ये, नारळ, हिरव्या पलेभाज्या, ताजे दूध, डाळी, अंडी इ.	धान्ये फार सडू नयेत; कोंड्याबरोबर 'ब' जीवनसत्त्व जाते. भाताचे पाणी टाकू नये. भाजी शिजवताना जास्त पाणी वापरू नये. भाजी आधी धुवून मग चिरावी; आधी चिरून नंतर धुवू नये.*	जीभ, ओठांचे कोपरे लाल होणे (तोंड येणे), चरे पडणे, रक्तांढऱ्या, त्वचेचे आजार, बेरीबेरी आजार, काळपटी (गळपट्टी, शरीराचा कपडेविरहित भाग काळा पडणे).
'क'जीवन सत्त्व	टोमेंटो, पेरु, आवळा, लिंबूवर्गीय फळे-उदा. लिंबू, संत्रे इ. शेवग्याचा पाला, कोबी, हिरव्या पालेभाज्या, मोड आलेली धान्ये.	अन्न साठवण प्रक्रिया, उष्णता देणे, उघडे ठेवणे इत्यादीमुळे 'क' जीवनसत्त्व नष्ट होते.	हिरड्यांना सूज येणे, हिरड्यांतून रक्त येणे, हाडे दुखणे व दुबळी होणे, रोगप्रतिकारशक्ती कमी होणे.
'ड' जीवनसत्त्व	सूर्यप्रकाशात त्वचेखाली तयार होते. दूध, अंडी, मासे, यकृत इ.	विशेष काही नाही.	लहान मुलांमध्ये मुडदूस (हाडे दुबळी/मऊ होणे) प्रौढ माणसांमध्ये हाडे ठिसूळ होतात.
'इ' जीवनसत्त्व	धान्यांचे अंकूर, लसूण,	उष्णता	शरीरात गंजरोधक काम करते. अभावामुळे पेशी लवकर जीर्ण होतात.
क्षार			
लोह	अंडी, मांस, डाळी, स्वयंपाकातील लोखंडी भांडी (तवा, कढई, उलथणे, इ.) नाचणी, बाजरी, हिरव्या पालेभाज्या, गूळ इ.**	जेवणात लिंबू घेतल्याने लोहाचे पचन व शोषण चांगले होते.	रक्तपांढरी (अॅनिमिया)
कॅल्शियम (चुना)	पान-चुना, हिरव्या पालेभाज्या, नाचणी, कडधान्ये, सोयाबीन, दूध व दुधाचे पदार्थ, सीताफळ, मांस, मासे, अंडी इ.		हाडे दुबळी राहणे, हातापायात पेटके येणे